

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ سوره قی الانبیاء

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ئەو پەری میهرەبان و بەبەزەیی (ناویکی پیرۆزی خودایە) ئەو پەری بەخشندە (ناویکی پیرۆزی خودایە)

أَقْرَبَ نَزِيكَ كەوتەووە لِلنَّاسِ بۆ خەلك حِسَابُهُمْ لێیچینهووە و حسابیان وَهُمْ وَتەوان فِي لَهُ غَفْلَةً بێئاگایی و غافلان

مُعْرَضُونَ پشیمان هەلکردووە (١) مَا يَأْتِيهِمْ بۆیان ناییت مِّنْ (هیچ) ذِكْرٍ یادخەرەووەیەك مِّنْ لَهُ رَبِّهِمْ پەرورەدگاریان

تُحَدِّثُ نۆتیە إِلَّا تِلْكَ أَسْمَعُوهُ گۆی بۆدەگرن وَهُمْ لەوکاتەدا ئەوان يَلْعَبُونَ گەمە و گالته دەکەن (٢) لَا هِيَةَ بێئاگایە

قُلُوبُهُمْ دڵەکانیان وَأَسْرُوا وشاردیانەووە النَّجْوَى چەچپ و وتەى نهێنى نێوانیان الَّذِينَ ئەوانەى ظَلَمُوا سته مکاریانکرد

هَلْ (گوتیان) ئایا هَذَا ئەمە إِلَّا جگەلە- بَشَرٌ بەشەر و مَرُوفٌ مِّثْلُكُمْ وەك ئیوہ (-شتیكى ترە؟) أَفَتَأْتُونَ ئایا ئیوہ دین بۆ

السَّحَرِ سحر و جادوو وَأَنْتُمْ لەكاتێكدا ئیوہ تُبْصِرُونَ بەچاودەبین (٣) قَالَ گۆی رَبِّي پەرورەدیگرم يَعْلَمُ دەزانى

الْقَوْلِ (هەموو) قسەیهك فِي لَهُ السَّمَاءِ ئاسمان وَالْأَرْضِ و زەوى وَهُوَ و هەر ئەوە

السَّمِيعِ تەواو بیسەر (ناویکی پیرۆزی خودایە) ی الْعَلِيمِ تەواو زانا و ئاگادار (ناویکی پیرۆزی خودایە) (٤) بَلْ بەلام قَالُوا گوتیان

أَضَعْتُ تیکەل و پیکەل أَحْلَمُ زیندەخەو و خەونە بَلْ نا بەلكو أَقْرَبَهُ خۆی بەدرۆ هەلیبەستوہ بَلْ نانا بەلكو هُو ئەو

شَاعِرٌ شاعریكە فَلْيَأْتِنَا دەبا بەهێنى بۆمان بِأَيِّ ثَابِت و موعجیزەیهك كَمَا هەر وەك أُرْسِلَ ناردراوہ

الْأَوَّلُونَ پێشینه و یەكەمینە كانمان (٥) مَا - ءَامَنْتُ برۆایان (-نە) هینا قَبْلَهُمْ لە پێش ئەوان مِّنْ (هیچ) لَهُ قَرِيَةً شار و دییهك

أَهْلَكْنَاهَا لەناو مانبردن و خاپوورمانکردن أَفْهَمُ ئایا ئەوان يُؤْمِنُونَ برۆا دین (٦) وَمَا و - أَرْسَلْنَا ئیمە (-نە) ماننارد

قَبْلَكَ پێش تۆ إِلَّا بەدەر لە رِجَالًا پیاوانیک نُوْحِي سروش دەکەین إِلَيْهِمْ بۆیان فَسَلُّوا جا پرسیار بکەن لە أَهْل ئەهلی

الذِّكْرِ کیتاب إِنْ ئەگەر كُنْتُمْ ئیوہ پێشتر- لَا تَعْلَمُونَ نەوزانی (-ی) (٧) وَمَا و نە- جَعَلْنَاهُمْ -مانکردن بە جَسَدًا لاشەیهك

لَا - يَأْكُلُونَ نهخۆن الطَّعَامَ خۆراک وَمَا وانه- کَانُوا -بوون خَلِدِينَ ههتا ههتای بَمِین (۸) ثُمَّ پاشان

صَدَقْتَهُمْ راستمان هیناجی الْوَعْدَ واده و به ئینه که فَأَنْجَيْنَاهُمْ جا پرگارانکردن وَمَنْ و هه رکه سی نَشَاءَ ئیمه بمانه وی

وَأَهْلَكْنَا و له ناومانبرد الْمُسْرِفِينَ زنده پوهان (۹) لَقَدْ به دنیایي أَنْزَلْنَا دامانبه زاند إِلِكُم بۆتان كِتَابًا نامه ونوسراوینك

فِيهِ تِیادایه ذِكْرُكُمْ یاد و باستان أَفَلَا تَعْقِلُونَ ئایا تینگه ن و پینگه ن (۱۰) وَكَمْ و چه ندمان قَصَصْنَا تیکشکاند و ویرانمانکرد

مِنْ له قَرِيبَةً گوند و نشینگکان كَانَتْ - ظَالِمَةً سته مکار (-بوون) وَأَنْشَأْنَا و دروستمانکرد و پیکمانهینا بَعْدَهَا دوی ئه وان

قَوْمًا قه ومیکی ءَاخِرِينَ تر (۱۱) فَلَمَّا جَاكَی أَحْسُوا هه ستیانکرد به بَأْسَنَا زه بر و زهنگی ئیمه إِذَا ئه وکات هُمْ ئه وان

مِنْهَا لِي يَرْكُضُونَ راپانده کرد (۱۲) لَا تَرْكُضُوا پامه که ن وَارْجِعُوا و بگه رینه وه إِلَى بۆلای مَا ئه وه ی

أَتَرَفْتُمْ خۆشرا بویتان پیدرا بوو فِيهِ تِیادا وَمَسْكِنَكُمْ و ماله کانتان لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه تُسَلُّونَ پرسیارتان لیبرکی (۱۳)

قَالُوا گوتیان یُوبَلِّغْنَا ئه ی هاوار !!! به حالمان إِنَّا به راستی ئیمه كُنَّا - ظَلَمِينَ سته مکار و زالم (-بووین) (۱۴) فَمَا جَا نِه-

زَالَتْ برایه وه و- تِلْكَ ئه وه دَعَوْهُمْ بانگ و پارانه وه یان (-بوو) حَتَّى تا کو جَعَلْنَاهُمْ ئه وانمانکرده حَصِيدًا دروینکراوینکی

نَحْمِدُ كَب و کوزا وه بوو (۱۵) وَمَا و- خَلَقْنَا دروستمان (-نه) کردوه أَسْمَاءَ ئاسمان وَالْأَرْضِ و زه وی وَمَا و ئه وه ی

يُنْهَمَا له نیتوانیانه دایه لُعِين بۆ یاری و گالته (۱۶) لَوْ ئه گهر أَرَدْنَا ویستبامان أَنْ که نَتَّخِذْ بسازنینین

لَهُوَ شَيْءٌ بۆ یاری و رابویری (وهک مال و منال) لَا تَخْذَنْهُ بیگومان ده مانسازاند مِنْ له لَدُنَّا لایه نی خودی خۆمانه وه إِنْ هه رگیز -

كُنَّا ئیمه -- فُعِلَین بکه ری ئه وه (-نه--بووین) (۱۷) بَلْ به لکو نَقَذِفْ - بِالْحَقِّ به حق و راستی (-تیده گرین) عَلَى بۆ سه ر

الْبَطْلُ ناهه قی و پر و بووچی فَيَدْمَعُهُ جَا ئه دا له میشکی و له ناوی ده بات فَإِذَا ئه وساکه هُوَ ئه وه زَاهِقٌ فهوتا و ده بیت

وَلَكُمْ و هه ر بۆ ئیویه الْوَيْلَ واوه یلا و له ناوچوون مِمَّا له وه ی تَصِفُونَ ئیوه (نا به جی) وه سفی ده که ن (۱۸) وَلَهُ و هی ئه وه

مَنْ هه رچی ئه وه ی فِي له ناو أَلْسَمُوتَ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زه وی (دایه) وَمَنْ و ئه وه ی عِنْدَهُ لای ئه وه

لَا يَسْتَكْبِرُونَ خَوْفَ بَهْغَةِ دَانَانِيْنَ عَنْ لِهَ رَاسْتِ عِبَادَتِهِ پَهَرَسْتَنِي تَهو وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ وَهَرِگِيزِ رَوو لِهَ مَانَدَوِيتِي نَاكَهَن (۱۹)

يَسْبَحُونَ - اَلِيلَ شَهو وَالنَّهَارَ وَ رَوژَ (-تَه سَبِيح دَه کَهَن و پَاک رَا دَه گِرَن و سَتَايش دَه کَهَن) لَا يَفْتُرُونَ سَارِد نَابَنَهوَه (۲۰)

أَمْ بَه لَكُو أَتَّخَذُوا دَايَانَا ءَالِهَةَ پَهَرَسْتَرَاو و خُودَايَانِيك مِّن لِهَ الْأَرْضِ زَهوِي هُم تَهوَان يَنْشُرُونَ زِينْدُوو كِرْدَنَهوَه تَه نَجَام دَه دَهَن!

(۲۱) لَو تَه گَهَر كَان - فِيمَا تَيَايَانْدَا (-بُووَا) ءَالِهَةَ پَهَرَسْتَرَاو و خُودَايَانِيك إِلَّا جَغَه لِهَ اَللّهُ اَللّهُ

لَفَسَدَتَا تَهوَه هَهَرْدُوو كِيَان تِيك دَه چُوون و فَاَسِد دَه بُوون فَسَبَحْنِ جَا پَاكِي وَ بِيگَه رَدِي بُو اَللّهُ خُودَايِ رَبِّ پَه رَوَه رَدِيگَار وَ خَاوَه نِي

الْعَرْشِ عَهْرَش وَ تَه خَتِي فَهَر مَانِرَهوَايِي عَمَّا لِهَ (رَاسْت) تَهوَه يَصِفُونَ تَهوَان (نَابَه جِي) وَهَسْفِي دَه کَهَن (۲۲)

لَا يُسَلِّ لِنِيچِيْنَهوَه وَ پَرَسِيَارِي لِنِيَاكِرِيْتِ عَمَّا لِهَ تَهوَه يَفْعَلْ تَهو دَه يَكَاَت وَهُمْ وَ تَهوَان خَوْيَان يُسَلِّونَ پَرَسِيَارِيَان لِيْدَه كَرِي (۲۳)

أَمْ يَان أَتَّخَذُوا دِيَارِيَا نَكِرْدُوَه وَ دَايَانَاوَه مِّن - دُونِهِ بِيْجَغَه (-لِه) وَ ءَالِهَةَ پَهَرَسْتَرَاو و خُودَايَانِيك قُلْ بَلَى هَاتُوا بَيِّن

بُرْهَنُكُمْ بَه لَنگَه تَان هَذَا تَهوَه يَه ذِكْرُ يَاد وَ بَاسِي مِّن تَهوَه يَ مَعِي لَه گَهَل مَنَه وَ ذِكْرُ وَ يَاد وَ بَاسِي مِّن تَهوَه يَ قَبْلِي پِيَش مَن

بَلْ بَه لَام أَكْثَرُهُمْ زَوْرَبَهِيَان لَا يَعْلَمُونَ - اَلْحَقَّ حَق وَ رَهوَايِي (-نَا زَانَن) فَهَم تِيْتَر تَهوَان مُعْرِضُونَ پَشْتِيَان هَه لَكِرْدُوَه (۲۴)

وَمَا وَ - أَرْسَلْنَا نِيْمَه (-نَه) مَانَارِد مِّن لِهَ قَبْلِكَ پِيَش تَو مِّن (هِيچ) رَّسُولٍ پَه يَامَبَه رِيك إِلَّا ثِيْلَا نُوحِي سَرُوش دَه کَهَن

إِلَيْهِ بُو تَهو (كَه) أَنَّهُ بَه دَنَبَايِي لَا نِيَه إِلَه خُودَاوِيَه رَسْتَرَاوِي إِلَّا جَغَه لِهَ أَنَا مَن فَاعْبُدُون جَا هَه رَمَن بَه رَسْتَن (۲۵)

وَقَالُوا وَگُوتِيَان اَتَّخَذَ - الرَّحْمَن تَهو زَاتَه ي زَوْر مِيَهَرَبَان وَبَه بَه زَهِيَه (نَاوِيكِي پِيروزي خُودَايَه) وَلَدَا كُورِيكِي (-بُوخُوِي دَانَاوَه)

سَبَحْنَهُ پَاكِي وَ بِيگَه رَدِي بُو تَهو بَلْ بَه لَكُو عِبَادَ بَه نَدَه گَه لِيكِي مُكْرَمُونَ پِيَزَلِيْتَرَاون (۲۶) لَا يَسْبِقُونَهُ پِيَشِي نَاكَهون

بِالْقَوْلِ بَه گُوفْتَار وَهُمْ وَ تَهوَان بِأَمْرِهِ هَهَر بَه فَهَر مَانِي تَهو يَعْمَلُونَ كَارْدَه کَهَن (۲۷) يَعْلَم تَهو دَه زَانِي مَا بَيْنَ چِي هَه يَه لِهَ بَهَر

أَيْدِيهِمْ دَه سْتَه كَانِيَان وَمَا چِيَش هَه يَه خَلْفَهُمْ لِهَ دَوَايَان وَلَا يَشْفَعُونَ وَ تَكَاكَارِي نَاكَهَن إِلَّا ثِيْلَا لِمَن بُو تَهوَه يَ

أَرْضِي تَهو لِيِي رَازِي بُووَه وَهُمْ وَ تَهوَان خَوْيَان مِّن لِهَ خَشِيَّتِهِ تَرَس وَ هَه يَه بَه تِي تَهو مُشْفِقُونَ زَرَاوِيَان چُووَه (۲۸)

وَمَنْ وَهَرَكَ سَيْ يَقُلْ - مِنْهُمْ لَهْوَان (-بلى) إِنِّي بِهِ لِي مِنْ إِلَهِ خُودَاو پەرستراوم مِّنْ دُونِهِ جگه لهو قَدْ لِكَ ئهوتتا

نَجْزِيهِ سزای ددهدين به جَهَنَّمَ دۆزهخ كَذَلِكَ ئاوا نَجْزِي سزادهدين الظَّالِمِينَ ستهمكارهكان (٢٩) أَوْ ئايا لَمَّ يَر نهيان بينيوه

الَّذِينَ ئهوانهى كَفَرُوا كوفريانكردوه برَوايان نههيناوهُ أَنْ كهوا السَّمَوَاتِ ئاسمانهكان وَالْأَرْضِ وَ زهوى كَانَتْ ههردوكيان-

رَتَقًا يهك پارچهي پيَكوهنوساو (-بوون) فَفَتَقْنَاهَا جا كهلن و بۆشاييمان تياياندا خست وَجَعَلْنَا وَ ئيَمة دروستمانكرد مِّنْ له

الْمَاءِ ئاو كُلِّ ههموو شَيْءٍ شتِيكى حَيٍّ زيندوو أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ئيتَر ئايا برَوا ناهين (٣٠) وَجَعَلْنَا داماننا فِي لهناو

الْأَرْضِ زهوى رُوسِي ئۆقره بهخش و چه سپينه رانيك (كيوهكان) أَنْ نهكا تَمِيد رابههزى بِهِمْ پيتان وَجَعَلْنَا داماننا فِيهَا تيايدا

فَجَا دۆل و ريگوبانى فرهوان سُبُلًا و ريچكه گه ليك لَعَلَّهُمْ به لكوو ئهوان يَهْتَدُونَ پينموونى وه رگرن و راستهري بن (٣١)

وَجَعَلْنَا وَ ئيَمة- السَّمَاءِ ئاسمان (-مان كرده) سَقَفًا بنميچ و سه قفيكى مَحْفُوظًا پاريزراو وَهُمْ كه چى ئهوان عَنْ له

ءَايَاتِهَا ئايه تهكان و نيشانه گه و ره كانى مِّنْ مُّعْرِضُونَ پشتيان هه لكردوه و گوپيان پينه داوه (٣٢) وَهُوَ ههر ئه و خوى

الَّذِي ئه و زاتهيه كه خَلَق دايناهوهُ أَلِيلَ شهو وَالنَّهَارَ و رۆزگار وَالشَّمْسِ وَ خۆر وَالْقَمَرِ مانگ كُلِّ ههمووى فِي لهناو

فَلَكَ خولگه يهك يَسْبَحُونَ خيرا ده گه رين (٣٣) وَمَا - جَعَلْنَا دامان (-نه) ناوه لِبَشَرٍ بۆ (هيچ) مروفيك مِّنْ له قَبْلِكَ پيش تو

أَخْلَدَ نه مرى و مانه و هى هه تاهه تايي أَفَايِن ئيتَر نه گهر مِتَّ تو مردى فَهُمْ ئه و ساكه ئهوان أَخْلَدُونَ نامرن و هه تاهه تايين (٣٤)

كُلِّ ههموو نَفْسٍ نهفس و كه سيك ذَائِقَةً بجيژى الْمَوْتِ مه رگ و مردنه وَنَبْلُوكُمْ و تاقيتان ده كه ينه وه بِالْأَشْرِّ به شهر و خراپه

وَأَخْيَرٍ و خير و چاك فِتْنَةً فيتنه و تاقيردنه وهيه وَإِلَيْنَا و ههر بۆلاى ئيَمة تُرْجَعُونَ ده گيرد رينه وه (٣٥) وَإِذَا وئه گهر

رَأَاكَ تو ببينن الَّذِينَ ئهوانهى كَفَرُوا كوفريانكردو برَوايان نههينا إِنْ - يَخِذُونَكَ تو (-نا) كه ن به إِلَّا شتى جگه

هُزُوا گالته پيكر ويك أَهَذَا ئا ئه مه الَّذِي ئه وه يه يَذْكُر كه ناودينيءِ الْهَيْكَلِ خُودَاو پەرستراوه كانتان وَهُمْ لهو كاتهى ئهوان

يَذْكُر به يادى الرَّحْمَنِ خوداى ئه و په رى ميه ره بان و به به زه يى (ناويكى پيرۆزى خودايه) هُمْ ئهوان كُفِرُوا كافر و برَوايه كهرن (٣٦)

خُلِقَ دروستکراوه اَلْإِنْسُ مَرُوفٌ مِّنْ له عَجَلٍ پهله پهله سَأُورِيكُمْ لهوهولا نیشانان ددهم ءَايَتِي ثابته کانم

فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ جا پهلهمه کهن (۳۷) وَيَقُولُونَ و دهلین مَتَى کهیه؟ هَذَا نهم اَلْوَعْدُ واده و بهلینه اِنْ وئه گهر کُنْتُمْ ئیوه-

صٰدِقِینِ راسنگو (-بوون) (۳۸) لَوْ وئه گهر يَعْلَمُ ده بیخی اَلَّذِینَ نهوانه ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بې پروابوون حِین نه وکاته ی

لَا یَكْفُرُونَ نابړینه وه عَنْ له وُجُوهِهِمْ دهم و چاو و پرویان اَلنَّارُ ئاگر وَاَعْنَ و نه له ظُهُورِهِمْ پشتیان وَاَلاَهُمْ و نه نهوانیش

یَنْصُرُونَ سهرده خرین و پشتیوان ده کرین (۳۹) بَلْ به لکو تَأْتِيهِمْ بۆیان دیت بَغْتَةً له پړیکا

فَتَبْتِهِمْ نهوساکه سهرسامی مه دهوشیان ده کات فَلَا یَسْتَطِيعُونَ جا ناتوان رَدَّهَا بیگپړنه وه وَاَلاَهُمْ و نه نهوانیش

یَنْظُرُونَ مؤله تیان پیده دریت (۴۰) وَلَقَدْ به دلنیا یی اَسْتَهْزِئْ گالته کراوه بِرُسُلٍ به پیغه مبه رانیک مِّنْ له قَبْلِكَ پیش تو

خَفَا جا گپړوو بِالَّذِینَ بهوانه ی سَخِرُوا گالته یان کرد مِنْهُمْ لهوان مَّا نهوه ی کَانُوا نهوان پیشان یِه -

یَسْتَهْزِئُونَ گهمه و گالته یان ده کرد (-یی) (۴۱) قُلْ بَلَىٰ مَن هَر نهوه ی کَلُّوْكُمْ ده تانپاریزی بِاللَّیْلِ به شه و اَلنَّهَار و رږډگار

مِّنْ له اَلرَّحْمٰن خودای نهوپه ری میهره بان و به به زه یی بَلْ به لکو هُم نهوان عَنْ له ذِکْرٍ یادی رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان

مُعْرِضُونَ پشتیان هه لکړدوه (۴۲) اَمْ یان هُم بۆیان هه یه ءَالِهَةً په رستراو و خودایانیک تَمْنَعُهُمْ ده یانپاریزی مِّنْ -

دُونَا بېجگه (-له) ئیمه لَا یَسْتَطِيعُونَ ناتوان بکه ن نصر سهرخستنی اَنْفُسِهِمْ نهفس و زاتی خو یان وَاَلاَهُمْ و نه نهوانیش

مِّنَّا له راس تئیمه یَصْحَبُونَ پشتگیر و پشتیوان ده کرین (۴۳) بَلْ به لکو مَتَعْنَا رابویرنمان دا به هُوَلَاءَ نهوانی هی

وَاَبَاءَهُمْ له گهل باب و بابیرانیان حَتَّى تا کو طَالَ درتیبوو یه وه عَلَیْهِم له سهریان اَلْعُمُر ته مهن اَفَلَا یَرَوْنَ ثایا نهوان نابین

اَنَا ئیمه نَاتِی دین بؤ اَلْاَرْضُ زهوی تَقْصُهَا که می ده کهینه وه مِّنْ له اَطْرَافِهَا لایه کانی اَفْهَمُ ثایا نهوانن

اَلْغُلُوبُ سهرکه وتوون (۴۴) قُلْ بَلَىٰ اِنَّمَا له راستیدا ته نها اُنْذِرْكُمْ وریا و بیدارتان ده کهمه وه بِالْوَحٰی به سروش وَلَا یَسْمَعُ و -

اَلصَّمَّ که په کان (-نابیسن) اَلدُّعَاءَ هاوار و پارانه وه اِذَا کاتی مَا یُنْذِرُونَ کهوا بیدارده کرینه وه (۴۵) وَلَئِنْ وئه گهریتوو

مَسْتَهْمٌ به ريانبكهوئیت نَفْحَةً پروشكیك مِّنْ له عَذَابٌ عذاب وئەشكه نجهی رَبِّكَ پهروه ردیگارت لَيَقُولَنَّ به دښنیايی ئەوان ده ئین

يُؤَيِّلَنَّا ئەي هاوار !!! به حالمان إِنَّا به راستی ئیمه كُفَّا - ظُلُمِينَ سته مكار و زالم (-بووین) (٤٦) وَنَضَعُ و داده نین

الْمَوْزِينَ ته رازوه كانی الْقِسْطَ عه دل و دادوهی لَيَوْمَ بۆ رۆژی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره كان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشه ر) فَلَا تَظْلَمُ جا سته می لينا کریت

نَفْسٌ (هیچ) نه فس و كه سیک شَيْئًا (هیچ) شئٍ وَإِنْ و هه رچه ند كَانَ - مِثْقَالَ تۆسقالی حَبَّةٍ ده نکیك یش (-بیت) مِّنْ له

خَرَدَلٍ خه رده ل أَتَيْنَا هینا ومانه بِهَا ئەو وَكَفَى و به سسه بِنَا به وهی ئیمه حَسِبِينَ لیبیچه ره وه (بین) (٤٧) وَلَقَدْ و به دښنیايی

ءَاتَيْنَا دامان به مُوسَى مووسا وَهَارُونَ و هاروون الْفُرْقَانَ (ئه وكتابه ی كه) لَيْك جیاكه ره وهیه وَضِيَاءٌ و رۆشناپی ه

وَذِكْرًا و یادكه ره وهیه لِلْمُتَّقِينَ بۆ له خودا ترس و پارێزكاران (٤٨) الَّذِينَ ئەوانه ی یَخْشَوْنَ (له زانینیا نه وه) ده ترسن له

رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان بِالْغَيْبِ له نادیا ری و په نهانی وَهُمْ و ئەوان مِّنْ له السَّاعَةِ رۆژی قیامهت مُشْفِقُونَ له ترسا زراویان چووه

(٤٩) وَهَذَا و ئەمه ذِكْرٌ یادیکي مُبَارَكٌ موباره ك و پرخی ره اَنْزَلْنَاهُ دامانه زاندوه أَفَأَنْتُمْ ئایا ئیوه لَهَا بۆ وی

مُنْكَرُونَ نكوئیکار و پروا پیکه رنین (٥٠) وَلَقَدْ و به دښنیايی ءَاتَيْنَا دامان به إِبْرَاهِيمَ (پنځه مبه ر) ئیبراهیم

رُشْدَهُ ربي حه ق ناسی خو ی مِّنْ له قَبْلَ پيشا وَكُنَّا و ئیمه - بِهِ یی عَلَیْهِنَ زانا (-بووین) (٥١) إِذْ كه قَالَ گوئی

لِأَيِّهِ به باوکی وَقَوْمِهِ و قهومی خو ی مَا هَذِهِ ئەوانه چینه ؟ اَلتَّمَاثِيلُ ئەو په یكه رانه اَلَّتِي ئەوهی أَنْتُمْ ئیوه لَهَا لۆ وی

عَكِفُونَ خانه نشین له په رستنیا ن (٥٢) قَالُوا گوئیان وَجَدْنَا - ءَابَاءَنَا باب و باپیرانمان (-بینیوه) لَهَا لۆ وی

عَبْدِينَ په رستکار ن (٥٣) قَالَ گوئی لَقَدْ به دښنیايی كُنْتُمْ - أَنْتُمْ ئیوه وَءَابَاؤُكُمْ و باب و باپیرانتان فِي له ناو

ضَلَّ گومراییه کی مُبِينٌ روون و دیار (-بوون) (٥٤) قَالُوا گوئیان أَجِئْتَنَا ئایا هاتی بۆمان بِالْحَقِّ به حه ق و راستی و په وای

أَمْ يَنْ أَنْت تۆ مِّنْ له اَللَّعِينِ یاریكه رانی (٥٥) قَالَ گوئی بَلْ به لكو رَبُّكُمْ پهروه ردیگارتان ئەوهیه:

رَبِّ پەرورەدیگار وخواوەنی السَّمَوَاتِ ئاسمانەکان وَالْأَرْضِ و زەوی الَّذِي و ئەوەی فَطَرَهُنَّ خولقاندووویەتی وَأَنَا و من یش

عَلَى لەسەر ذَلِكُمْ ئەوە مِّنْ لَهُ الشَّهِيدِينَ شایەتەکانم (٥٦) وَتَاللَّهِ و سوێند بە خودا لَا أَكِيدَنَّ هەردەبێ پیلانیک بنێمەووە بۆ

أَصْنَعُكُمْ بته کانتان بَعْدَ لەدوای ئەوەی أَن كە تَوَلَّوْا ڕوو وەرەدەگیرن مَدْبِرِينَ پشت لیکەر دەبن (٥٧)

جَعَلَهُمْ ئەوەبوو ئەوانی کردە جُذُذًا کەرت و پەرت إِلَّا جگەلە کَبِيرًا گەورەبەک هُمْ لە هی ئەوان لَعَلَّهُمْ بە لکو ئەوان

إِلَيْهِ بۆ لای ئەو يَرْجِعُونَ بگەڕێنەووە (٥٨) قَالُوا گوتیان مَن كَي فَعَلَ - هَذَا ئەوەی (-کردووە) بِالْهَيْئَتَا بە خودا کانتان

إِنَّهُ بینگومان ئەو لَمِنْ هەرلە الظَّالِمِينَ ستمەکارەکان ه (٥٩) قَالُوا گوتیان سَمِعْنَا بیستمان فَعَي گەنجیک

يَذْكُرُهُمْ باسیان دەکات (بە خراپە) يَقَال دەرگوتری لَهُ يَبْرَاهِيمَ ئیبراھیم (٦٠) قَالُوا گوتیان فَأَتُوا دەبێنن بِهِ ئەو

عَلَى له بەر أَعْيُنُ چاوانی النَّاسِ خەلک لَعَلَّهُمْ بە لکو ئەوان يَشْهَدُونَ شایەت بن (٦١) قَالُوا گوتیان ءَأَنْتَ ئەوەتۆ

فَعَلْتَ - هَذَا ئەمەت (-کردیە) بِالْهَيْئَتَا بە خودا کانتان يَأْبْرَاهِيمَ ئە ییبراھیم (٦٢) قَالَ گوێ بَلْ بە لکو فَعَلَهُ -

كَبِيرُهُمْ گەورەکیان ئەوەی (-کردووە) هَذَا ئائەمە فَسَلُّوهُمْ دە ی پرسیاریان لیبکەن إِنْ ئەگەر كَانُوا ئەوان ئەوەبن يَنْطِقُونَ بدوین

(٦٣) فَرَجَعُوا ئەوساکە ئەوان گەرانەووە إِلَى بۆ لای أَنْفُسِهِمْ خودی خۆیان فَقَالُوا جا گوتیان إِنْكُمْ بە دڵنیایی ئیوہ أَنْتُمْ خَوَاتِنَ

الظَّالِمُونَ ستمەکارن (٦٤) ثُمَّ پاشان نَكِسُوا وەرگیردرانەووە عَلَى بەسەر رُءُوسِهِمْ سەریان لَقَدْ (گوتیان) بە دڵنیایی

عَلِمْتُ تۆ زانیوتە مَا هَؤُلَاءِ ئەوانیھێ ئیوانیھێ يَنْطِقُونَ قسان (-نا) كەن (٦٥) قَالَ گوێ أَتَعْبُدُونَ جا ئایا ئیوہ دەبەرستن مِّنْ لە

دُون غەیری اللَّهِ خودا مَا لَا يَفْعَلُكُمْ ئەوەی سودتان پێناگەیهێنێ شَيْئًا (هیچ) شتێ وَلَا يَضُرُّكُمْ و نە زەر و زیانیان دەبێ (٦٦)

أَفْ تۆف لَكُمْ بۆتان وَلِمَا و بۆ ئەوەی تَعْبُدُونَ ئیوہ دەبەرستن مِّنْ لە دُون غەیری اللَّهِ خودا

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ئایا تێناگەن و پێناگەن (٦٧) قَالُوا گوتیان حَرِّقُوهُ ئاگری تێبەردەن و بیسووتێنن وَأَنْصُرُوا و سەربخەن

ءَالِهَتَكُمْ خودا کانتان إِنْ ئەگەر كُنْتُمْ -ئیوہ فَعَلِينَ کردە ی ئەوہ (-بن) (٦٨) قُلْنَا ئیمە گوتمان يَنَارُ ئە ی ئاگر كُونِي ببە

بَرْدًا سَارِدِي وَسَلْمًا وَ سَهْلَامَةً عَلَىٰ لَهْسَهٗ إِبْرَاهِيمَ (٦٩) وَأَرَادُوا وَيَسْتِيَانِ بِهِ بَوَىٰ بَنِيَنَهٗوه كَيْدًا پِيلَانِيَك

فَجَعَلْنَاهُمْ جَا ئَهْوَانْمَانَكْرَدَهٗ الْأَخْسَرِينَ دَوْرَاوَتَرِيْنَانِيَك (٧٠) وَنَجَّيْنَاهُ وَتَهْوَمان رَزْگَارَكْرَد وَلُوطًا وَ (پَنِيْغَهْمَبَهْر) لوطيش إِلَىٰ بَوْلَاي

الْأَرْضِ تَهْوَ زهْوَی وَ خَاكِهٖ اَلَّتِي تَهْوَی بَرَكًا خَيْر وَ بِيْر وَ بَهْرَهْكَهْتَمَان دَانَا فَيَهَا تَيَايْدَا لِلْعَالَمِينَ بَوَ جِيَهَانِيَان (٧١)

وَوَهَبْنَا وَ بَهْخَشِيْمَان لَهْرُ يِّي إِسْحَاقَ (پَنِيْغَهْمَبَهْر) وَيَعْقُوبَ وَ يَهْءَعْقُوبَ (پَنِيْغَهْمَبَهْر) نَافِلَةً زَيِّدَهٗ بَهْخَشَش

وَكُلًّا وَ هَهْرِيَهْكَ (لهْوَانْمَان) جَعَلْنَا - صَالِحِينَ چَاك وَ صَالِح (-كْرَدَن) (٧٢) وَجَعَلْنَاهُمْ وَ تَهْوَانْمَانَكْرَدَهٗ أَئِمَّةً پَيِّشَهْوَايَانِيَك

يَهْدُونَ لَهْسَهْر رِيْ هِيْدَايَهْتَن وَ خَهْلَكِي بَانْگ دَهْكَهَن بَوَىٰ بِأَمْرِنَا بَهْ فَهْرْمَانِي ئِيْمَهٗ وَأَوْحَيْنَا وَ سَرْوَش وَ نِيْگَامَانَكْرَدَ إِلَيْهِمْ بَوَيَان بَوَىٰ

فَعَلْ كَرْدَنِي اَلْخَيْرَاتِ خَيْر وَ چَاكِهْكَانَ وَأَقَامَ وَ رِيْكَكْرَدَنِي اَلصَّلَاةَ نَوِيْژَانِ وَإِيْتَاءَ وَ هِنِيَان وَ بَهْخَشِيْنِي

الزَّكَاةَ زَهْكَات (پَاكْكَارِي وَ بَرَهْوَْدَان) وَكَانُوا وَ- لَنَا بَوَ ئِيْمَهٗ عُبَيْدِينَ پَهْرَسْتِيَار (-بَوُون) (٧٣) وَلُوطًا وَ لوط يَشِ اَتَيْنَاهُ پَيْتَمَان دَا

حُكْمًا حِيَكْمَهْت وَ پَنِيْغَهْمَبَهْرِي وَعَلَيْهَا وَ زَانَسْتِيَك (ي زُور وَ تَايِبَهْت) وَنَجَّيْنَاهُ وَ تَهْوَمان دَهْرِيَاكْرَدَ مِنْ لَهٗ اَلْقَرْيَةَ تَهْوَ شَار وَ گُونْدَهْی

الَّتِي تَهْوَی كَانَتْ پَيِّشَان تَعْمَلْ كَارَه- اَلْخَبِيثَ پِيْسَهْكَانِيَان (-دَهْكَرَد) إِنَّهُمْ بَهْدَنْيَايِي تَهْوَان كَانُوا - قَوْمٌ قَهْوَْمِيَكِي سَوٌّ خَرَابِي

فُسِقِينَ فَاسَق وَ لَادَهْر (-بَوُون) (٧٤) وَأَدْخَلْنَاهُ وَ تَهْوَمان خَسْتَهٗ فِي نَاوِ رَحْمَتِنَا بَهْزَهْي وَ مِيْهَرَهْبَانِي خَوْْمَانِ إِنَّهُ بَهْدَنْيَايِي تَهْوَ

مِنْ لَهٗ اَلصَّالِحِينَ پِيَاوْچَاكَانَهٗ (٧٥) وَنُوحًا وَ نُوْحَ إِذْ كَاتِي كَهٗ نَادَىٰ هَاوَارِي لِيْهَهٗئَسَاو پَارَايَهْوَهِ مِنْ لَهٗ قَبْلَ پَيِّشَا

فَاسْتَجَبْنَا تَهْوَهَبُو وَهْ لَامْمَانْدَايَهْوَهِ لَهْرُ بَوَىٰ فَنَجَّيْنَاهُ ئِيْتَر تَهْوَمان رَزْگَارَكْرَدَ وَأَهْلَهُ لَهْ گَهْلْ كَهْس وَ كَارَهْكَهْی مِنْ لَهٗ

الْكُرْبَ تَهْنگَانَهْی اَلْعَظِيمَ زُورْ گَهْوَره وَ مَهْزَن (٧٦) وَنَصَرْنَاهُ وَ پَشْتَوَاتِيْمَانَكْرَدَ وَ سَهْرْمَانَخَسْتَ مِنْ لَهٗ رَاسْت

الْقَوْمَ نَهْ تَهْوَهْ وَگَهْ لَهْكَهٗ اَلَّذِينَ تَهْوَانَهْی كَذَّبُوا بَهْدَرْوَيَانْدَانَا وَبَاوَهْرِيَان نَهْكَرَدَ بِأَيَّتِنَا بَهْئَايَاتِ وَ مَوْعِيزَاتَهْ كَانْمَانِ إِنَّهُمْ بَهْدَنْيَايِي تَهْوَان

كَانُوا - قَوْمٌ قَهْوَْمِيَكِي سَوٌّ خَرَاب (-بَوُون) فَأَغْرَقْنَاهُمْ ئِيْتَر نَقُومْمَانَكْرَدَن اَجْمَعِينَ گَشْتِيَان (٧٧) وَدَاوُدَ وَ دَاوُودَ

وَسُلَيْمَانَ سَوْلَهْيْمَانِ إِذْ كَهٗ يَحْكُمَانِ حَوْكَم وَ دَاوَهْرِيَان دَهْكَرَدَ فِي دَهْرِبَارَهْی اَلْحَرِّثَ (كِيْشَهْی) كَشْتَوَاكَلَهْكَهٗ إِذْ كَاتِي كَهٗ

نَفَسَتْ لَهُوْرَا بَه شَهو فِيْهِ تَيَايِدَا غَمَّ مَهْرِي الْقَوْمَ نَهتَهوَه وَ خَه لَكَه كَه وَكَّا وَ ئِيْمَه- لِحَكِيْمِهِمْ بُو حوَكَم وَ دَادوَهْرِي ئَهوَان

شُهَيْدِيْنَ شَايَهت (-بووِيْن) (٧٨) فَفَهَمْنَهَا جَا- سُلَيْمَنُ سوله يمانمان (-تِيْگَه يَانْد) وَكَّا وَ هَهْرِيَه كِي لَهوَان ءَاثِيْنَا پِيْمَانْدَا

حَكْمًا حِيَكْمَهت وَ دَادوَهْرِي وَعِلْمًا وَ زَانَسْتِيَك وَسَخَّرْنَا وَ ژِيْرَبَارْمَانَكِرْد وَ رَامْمَان كِرْد مَعَ لَه گَه لَ دَاوُد دَاوود اَلْجِبَال چِيَاكَان

يُسَبِّحُن تَه سَبِيْحَات دَه كَهَن وَالطَّيْر وَ بَالْنْدَه ش وَكَّا وَ ئِيْمَه- فُعَلِيْنَ بَكَه ر (-بووِيْن) (٧٩) وَعَلَنَّهُ وَ فَيْرْمَانَكِرْد

صَنَعَةً دُرُوسْتَكِرْدَهِي لُبُوس پُوشْتَاك لَكُم بُوْتَان لِحَصْنِكُمْ تَا بَتَان پارِيْژِي مِّنْ لَه بَأْسِكُمْ زَهْبَرِي خُوْتَان فَهَلْ جَا ئَايَا اَنْتُمْ ئِيْوَه

شُكْرُوْنَ سَوَپَا سَگُوَزَارِن (٨٠) وَلِسْلَيْمَنُ وَ بُو سوله يماننيش اَلرَّيْح بَاي عَاصِفَةً بَه تَهوْژَم هَه لَكِرْدُوو تَجْرِي دِرَوَات

بِأَمْرِهَ بَه فَهْرَمَانِي ئَهو اِلَى بُو اَلْأَرْضُ ئَهو زَهوَه يَهِي اَلَّتِي ئَهوَهِي بَرَكَّا خَيْر وَ بِيْر وَ بَهْرَه كَه تَمَان دَانَا فِيْهَا تَيَايِدَا

وَكَّا وَ ئِيْمَه هَه مِيْشَه- بِكُلِّ بَه هَه مَوُو شَيْءٍ شَتَّى عَلَيْنَ زَانَا وَ نَاگَادَار (-بووِيْن) (٨١) وَمِنْ وَ لَه اَلشَّيْطَانُ شَه يِطَانَه كَان

مِنْ ئَهوَهِي يَغُوصُوْنَ دَه چُوونَه ژِيْر دَهْرِيَا لَهْر بُو وَي وَيَعْمَلُوْنَ وَ دَهْيَانَكِرْد عَمَلًا كِرْدَهوَهِي دُون خَوَارْتَر ذَلِكَ لَهوَه وَكَّا وَ ئِيْمَه-

لَهُمْ بُوْيَان حُفِظِيْنَ پارِيْژَه ر (-بووِيْن) (٨٢) وَيُوبُ وَ ئَهْيِيُوب اِذْ كَه نَادَى پارِيَهوَه وَ بَانْگِي كِرْدَه رَبَّهُ پَهْرُوَهْرْدَگَارِي خُوِي

اَنِّيْ بَه رَاسْتِي مِّنْ مَّسْنِيْ پِيْمَكَهوَت اَلضَّرَّ زَهْر وَ زِيَان وَ اَنْت وَ تَوَّ اَرْحَم بَه بَه زَهْيِيْتَرِيْن وَ بَه مِيْهَرَه بَاتَرِيْنِي

اَلرَّحْمِيْنَ مِيْهَرَه بَانَه كَان وَ بَه زَهْيِي پِيْهَاتُوَه كَانِي (٨٣) فَاسْتَجَبْنَا جَا وَ هَلَامْمَان دَايَهوَه وَ پارَانَهوَه كَه مَان قَبُوْل كِرْد لَهْر بُوِي

فَكَشَفْنَا جَا لَامَانْبَرْد مَا بِه لِيْ مِّنْ (ئَهوَهِي تُوْشِيْبِيُو) لَه ضَرَّ زِيَان وَ زَهْرَه رِيَك وَءَاثِيْنَه وَ پِيْمَان دَايَهوَه اَهْلُهُر مَال وَ مَنَالَه كَه ي

وَمِثْلُهُمْ وَ هَه نْدَه ي ئَهوَانِيْش مَعَهُمْ لَه گَه لَ وَاَنْ رَحْمَةً وَ هَك بَه زَهْيِي وَ مِيْهَرَه بَانِي مِّنْ لَه عِنْدِنَا لَايَه ن ئِيْمَهوَه

وَ ذِكْرِيْ وَ بِيْر خَهْرَهوَه (بَيْت) لِلْعَبْدِيْنَ بُو خُوْدَا پَه رَسْتَان (٨٤) وَاسْمِعِيْل وَ ئِيْسَمَاعِيْل وَ اِدْرِيس وَ ئِيْدْرِيس وَ ذَا وَ -

اَلْكِفْل (-ذُوْل) كِيْفَل (نَاوِي پِيْغَه مَبَهْرِيْكَه) كُلِّ هَه مَوُو يَان مِّنْ لَه اَلصَّيْرِيْنَ ئَارَا مْگَرَه كَان ن (٨٥) وَ اَدْخَلْنَهُمْ وَ ئَهوَانْمَان خَسْتَه

فِي نَاو رَحْمَتِنَا بَه زَهْيِي وَ مِيْهَرَه بَانِي خُوْمَان اِنَّهُمْ بَه دُنْيَايِي ئَهوَان مِّنْ لَه اَلصَّالِحِيْنَ پِيَاوْچَاكَان ن (٨٦) وَ ذَا وَ -

النُّونَ (-باباي) حوته که (پیغمبر یونس) إِذْ کَاتٰی که ذَهَبَ رُؤِیْشَتْ مُغْضِبًا به تورپه بونه وه فَظَنَّ جا وای ده زانی اَنْ که

لَنْ هه رگیز- نَقْدِرْ تهنگ (-نا) کهین عَلَیْهِ له سه ری فَنَادٰی جا هاواری کرد و پارایه وه فِي له ناو اَلْظُلُمٰتِ تاریکایه کان اَنْ که

لَا نَا نیه (به حه ق) اِلٰه خوداوپه رستراویک اِلَّا ثیللا اَنْتَ تَو سُبْحٰنَکَ پَکِی و بیگهردی بُو تَو اِنِّیْ به دُنْیَایِ مِنْ کُنْتُ - مِنْ له

اَلْظُلُمٰتِ سته مکاران (-بووم) (۸۷) فَاسْتَجَبْنَا نه وه بوو وه لَاعِی دو عاکه مان دایه وه لَهْ بُوْی وَنَجَّیْنَه و نهومان ده ربا زکرد مِنْ له

اَلْعَمَّ خه م و په ژاره یی وَکَذٰلِکَ و هه ر ئاواش نُجِی رزگارد ه کهین اَلْمُؤْمِنِیْنَ پرواداره کان (۸۸) وَزَكْرٰیَا و زه که ربیا اِذْ که

نَادٰی هاوار و بانگی کرده رَبُّهُ پهره وردگاری خوْی: رَبِّ پهره وردیگار و خاوه نی مِنْ لَا تَذَرْنِیْ جِیْم مه هیله فَرَدًا به تاک و ته نیای

وَأَنْتَ و تَو خَیْرَ چاکتری اَلْوَرِیْثِیْنَ میرانگرانی (۸۹) فَاسْتَجَبْنَا جا دو عاکه مان وه لَام دایه وه لَهْ بُوْی وَوَهَبْنَا و به خشیمان

لَهْ یٰی یَحْیٰی یه حیا (کوره که ی) وَأَصْلَحْنَا و چاکمان کرده وه لَهْ بُوْی زَوَجَهُ هوسه ره که ی اِنِّهْمْ به دُنْیَایِ نه وان کَانُوا و ابوون

یُسْرِعُوْنَ خیراییان ده کرد فِي له اَلْخَیْرٰتِ خَیْر و چاکان وَیَدْعُوْنَآ و ده پارانه وه لیتمان رَغْبًا به حه ز و ئاره زوو

وَرَهْبًا و به ترس و بیمه وه ش وَکَانُوا نه وان پِیْشَانِیْش- لَنَا بُوْیْئِمه خُشِیْعِیْنَ زه لیل و زه بوون (-بوون) (۹۰) وَآلِیَّ و نه وئافره ته ی

أَحْصَنَتْ توند پاراستی فَرَجَهَا داوینی خوْی فَنَفَخْنَا نه وه بوو فوومان کرد فِیْهَا تیایدا مِنْ له

رُوحَنَا رُوْح و گیانه (دروستکراوه) که ی خوْمان وَجَعَلْنَاهَا جا نه و- وَآبْنَاهَا و کوره که ی (-مانکرده)

ءَایَةً نِیْشانه یه کی زور گه و ره و مه زن و ئایه تیک اَللَّعٰلِیْنِ بُوْی جیهانیان (۹۱) اِنْ به دُنْیَایِ هَذِهِ نه مه

اُمِّکُمْ ئوممه ت و کوْمه لی ئیوه یه اُمَّة - وَحِیْدَةً یه ک (-ئوممه ت و کوْمه ل) وَاَنَا و مِنْ رَبِّکُمْ پهره وردیگار تانم

فَاعْبُدُوْنَ جا بمپه رستن (۹۲) وَتَقَطَّعُوا و پچرپچریانکرد اَمْرَهُمْ کار و بار و فه رمانی خوْیان بَیْنَهُمْ له نیوان خوْیان کُلَّ هه موو

اِلَیْنَا بُوْلا ی ئیمه رَجِعُوْنَ ده گه رپینه وه (۹۳) فَمَنْ جا نه وه ی یَعْمَلْ بکات مِنْ له اَلصَّٰلِحٰتِ کارو کرده وه چاکه کان وَهُوَ و نه و

مُؤْمِنٌ پروادار (بیت) فَلَا کُفْرَانَ نه و گوئیینه دران و به فیر و چوون نیه لِسَعِیْهِ بُوْی هه و ل و کوْشه که ی وَاَنَا و به دُنْیَایِ ئیمه

لَهُ بَوَى كُتُبُونُ نوسه رين (٩٤) وَحَرَّمْ و قه دهغه كراوه عَلَى له سهر قَرَبَةِ شار ودييه ك أَهْلَكْنَهَا له ناومانبرد و خاپوورمانكرد

أَنَّهُمْ به دَلْنِيَايِ ئهوان لَا يَرْجِعُونَ ناگه رښه وه (٩٥) حَتَّى هه تا إِذَا كَاتِي فُتِحَتْ كرايه وه يَأْجُوج يه ئجوج

وَمَا أَجُوج و مه ئجوج وَهُمْ و ئهوان مِّنْ له كُلِّ هه موو حَدَبٍ به رزاييه ك يَنْسِلُونَ به خټراى و هه نځاوى كورت دين (٩٦)

وَأَقْرَبَ و نزيك كه وته وه أَلْوَدَ واده و به لښى أَلْحَقَّ هه ق و راستى فَإِذَا جَاءَهُوهُ ئه و كاته يه هِي ئه و شَخِصَةً ده رخته ي

أَبْصَرَ بيناييه كانى الَّذِينَ ئه وانه يه كه كَفَرُوا كوفريانكرد و بى پروا بوون يُولِنَا ئه ي هاوار !!! به حالمان قَدْ به دَلْنِيَايِ كُتَّا ئيمه -

فِي له ناو غَفَلَةً بيناگايى و غافلان (-دابووين) مِّنْ له هَذَا (له) مه دا بَلْ به لكو كُتَّا ئيمه - ظَلِيلِينَ سته مكار و زالم (-بووين)

(٩٧) إِنَّا نَكُرُّ به دَلْنِيَايِ ئيوه وَمَا و ئه وهى تَعْبُدُونَ ئيوه ش ده يپه رستن مِّنْ له دُونَ غه يرى اللَّهُ خودا

حَصَب كۆلكه دارى سوتاندنى جَهَنَّمَ دۆزه خه أَنْتُمْ ئيوه لَهَا لَو وى وَرْدُونَ دين و ده چنه ناوى (٩٨) لَوْ ئه گهر كَانَ -

هَؤُلَاءِ ئه وانپه يى إِلَهَةً په رستراو و خودايانتيك (-بوان) مَا نه وَرْدُوهَا ده هاتنه ناوى وَكُلَّ و هه موويان فِيهَا تيايدا

خَلِدُونَ ماوهن هه تا هه تا يى (٩٩) لَهُمْ بُوَيان (هه يه) فِيهَا تيايدا زَفِيرٌ نووسكه ي هه ناس ده رچوون وَهُمْ و ئهوان فِيهَا تيايدا

لَا يَسْمَعُونَ نابيسن ((هيچ) ده نځيك ئارامى ببه خشيت) (١٠٠) إِنَّ به دَلْنِيَايِ الَّذِينَ ئه وانه ي سَبَقَتْ پيشتري دانرابوو لَهُمْ بُوَيان

مِّنَّا له لايه ني ئيمه وه الْحُسْنَى ئه وهى چاكترينه (به هه شت) أُولَٰئِكَ ئهوان عَنْهَا لَيِّ مُبْعَدُونَ دوورخراوهن (١٠١)

لَا يَسْمَعُونَ نابيسن حَسِيسَةً هه ست و خوستى وَهُمْ و ئهوان فِي له ناو مَا أَشْتَتَ ئه وهى حه زيان لښه و دَلِيان بَوَى ده چيت

أَنفُسُهُمْ به خوَيان خَلِدُونَ ماوهن تيايدا هه تا هه تا يى (١٠٢) لَا يَخْزَنُهُمْ خه مباريان ناكات أَلْفَزَعُ ترس و بيمه

الْأَكْبَرُ هه ره گه وره كه وَتَلَقَّاهُمْ و پيشوازيان ليده كه ن الْمَلِكَةُ فريشته كان هَذَا ئه وه يه يَوْمَكُمْ رۆژه كه تان الَّذِي ئه وهى

كُنْتُمْ ئيوه پيشان تُوْعَدُونَ به لښتان پښه درا (١٠٣) يَوْمَ ئه وروژه ي نَطْوِي ئه نوشتنښينه وه و ئه پيچينه وه السَّمَاءُ ئاسمان

كَطِي وَه ك نوشتاندنه وهى السَّجَلِ په راوه كان لِلْكِتَابِ بُو نوسراوه كان كَمَا هه رچون بَدَأْنَا سه رها ده ستمان پيكرد أَوَّلَ يه كه مچار

خَلَقَ دَرُوسْتَكِرْدَن و به ديهياني نَعِيدُهُ ده يگيريه وه وَعَدًا به ئينه عَلَيْنَا له سه رمان إِنَّا به راستي ئيمه كُنَّا - فَعَلَيْنَ كردگار (-بووين)

(۱۰۴) وَلَقَدْ و به دنيايي كَتَبْنَا نوسيمان فِي له ناو الزبور كيتابي ئاسماني زه بوور مِنْ له بَعْد دواي

الذِّكْرَ ئه وه ي يادخه ره وه يه (قورئان) أَنَّ كه وا به دنيايي الْأَرْضَ زه وي يَرْثُهَا ديته ميراثي عِبَادِي به نده گاني من (له)

الصَّالِحُونَ كه سه چا كه كان (۱۰۵) إِنَّ به دنيايي فِي له هَذَا ئه وه دا (له م قورئانه هه يه) لَبَلَّغًا راكه ياندينكي تير و ته سه ل

لِقَوْمٍ بۆ گه ل و خه ئكيك عِبْدِينَ په رستكار بن (۱۰۶) وَمَا و - أَرْسَلْنَا تۆمان (-نه) ناردوه إِلَّا مه گه ر هه ر

رَحْمَةً به زه يي و ميهره باني (بيت) لِلْعَالَمِينَ بۆ جيهانيان (۱۰۷) قُلْ بَلَىٰ إِنَّمَا له راستيدا ته نها يُوْحَىٰ سروش و وه جي ده كرى

إِلَيَّ بۆ من إِنَّمَا كه به دنيايي - إِيَّاكُمْ خودا و په رستراوى ئيوه (-هه ر ته نها) إِلَهٌ خودا و په رستراوينكي وَحْدٌ يه ك و تا ك ه فَهَلْ جا ئايا

أَنْتُمْ ئيوه مُسْلِمُونَ ملكه چ و موسلمان (ده بن) (۱۰۸) فَإِنْ جا ئه گه ر تَوَلَّوْا پشتيان تيكرد فَقُلْ ئه وه بلى

ءَاذَنْتُكُمْ من پيمراكه ياندين و ئاگا دارم كردنه وه عَلَى به جوړيكي سَوَاءٌ وه ك يه ك و يه كسان وَإِنْ و من نا أَدْرِى (نا) زانم

أَقْرَبَ ئايا نزيكه أَمْ يان بَعِيدٌ دوور مَّا ئه وه ي تُوْعَدُونَ ئيوه به ئيئتان پيده درى (۱۰۹) إِنَّهُ به دنيايي هه ر ئه وه كه

يَعْلَمَ ده زاني الْجَهْرَ ئه وه ي ئاشكرا و دياره مِنْ له الْقَوْلِ گوفتار وَيَعْلَمُ و ده زاني و ئاگا داره به مَا تَكْتُمُونَ ئه وه ي ده يشارنه وه

(۱۱۰) وَإِنْ و نا أَدْرِى (نا) زانم لَعَلَّهُ به ئكو ئه وه فِتْنَةً به لاو و تا في كردنه وه لَكُمْ بۆتان وَمَتَّعْ و رابوئرينيكه إِلَى هه تا

حِينَ ماوه يه ك (۱۱۱) قُلْ بَلَىٰ رَبِّ په روه رديگار و خاوه ني من أَحْكَمَ حوكم و داوه ري بكه بِالْحَقِّ به حقه و راستي

وَرَبُّنَا و په روه رديگارمان الرَّحْمَنُ ئه و زاته ي زور ميهره بان و به به زه يه (ناويكي پيروزي خودايه) الْمُسْتَعَانَ هه ر ئه وه يارمه تي ليوه رگيراوه

عَلَى له راست مَا تَصِفُونَ ئه وه ي ئيوه وه سفى ده كه ن (له درؤ) (۱۱۲)

